

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, declarat de avocatul Mihalache Iurie în numele inculpatului

Rusnac Serghei xxxx, condamnat

anterior prin:

1) sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22.04.2015, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 6 ani închisoare.

Termenul de examinare,

instanța de fond: 31.10.2019 - 31.01.2020,

instanța de apel: 01.08.2020 - 17.03.2021,

instanța de recurs: 13.05.2021 - 26.05.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 31 ianuarie 2020, Rusnac Serghei a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 34 alin. (2) lit. b), 82 alin. (2) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la 15 octombrie 2019.

2. Instanța de fond a constatat că, la 11.09.2019, în jurul orei 18³⁰, inculpatul Rusnac S. urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin orice metodă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, aflându-se în preajma blocului locativ de pe bd. Decebal 6, mun. Chișinău, aplicând în acest sens un cuțit, l-a atacat pe Cecan V. și, amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate, a sustras de la el în mod deschis un telefon mobil de model „Samsung” de culoare albă în care era inserată cartela SIM cu nr. xxxx la preț de 2.000 lei, după care cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă 2000 lei.

Instanța a reținut că, inculpatul nu și-a recunoscut vina și a relatat că la data de 11.09.2019, în jurul orelor 18⁰⁰, nu s-a aflat în regiunea unde a avut loc jaful, dosarul penal a fost fabricat din motiv că anterior a mai fost condamnat.

Totodată, vinovăția acestuia a fost pe deplin dovedită prin totalitatea probelor administrate în cadrul ședinței de judecată.

Astfel, partea vătămată Cecan V., a relatat că în acea seară a ieșit în parcul public „Valea Trandafirilor” cu concubina Bascacov T. La un moment dat, s-a apropiat un grup de bărbați cerând o țigară. Când a refuzat să le ofere țigări, Rusnac S. s-a apropiat de ei mai tare și amenințându-i cu moartea cu un cuțit în mână, i-a luat telefonul și un pachet de țigări, după ce a fugit.

Martorul Bascacov T., a indicat că, era cu concubinul Cecan V. în parcul public „Valea Trandafirilor”, și se odihneau pe malul iazului pe o plapumă. De ei s-a apropiat inculpatul Rusnac S. și, într-un mod obraznic, a cerut o țigară de la concubinul său. Acesta a refuzat să îi ofere o țigară, ulterior inculpatul a scos un cuțit și a început să îl amenințe cu moartea pe Cecan V. Fiind speriată de situație, s-a pus între ei și l-a rugat pe inculpat să îi lase în pace, iar peste câteva clipe inculpatul a luat de pe plapuma pe care ei stăteau telefonul și un pachet de țigări.

Martorul Gurdiș N., care a indicat că, era la un bar și s-a apropiat de el inculpatul Rusnac S. pentru a-i propune un telefon mobil de model „Samsung”, de culoare albă, pentru 150 lei și până la urmă l-a cumpărat cu 130 lei și o bere. Atunci a fost prima dată când l-a văzut pe Rusnac S. Ulterior, de la colaboratorii de poliție a aflat că telefonul mobil este furat.

În ședința de judecată a fost examinată proba materială și anume DVD-R de model „Maxel” cu filmări video din data de 11 septembrie 2019, în care se observă cum două persoane stau pe plapumă în parc, la min. 18⁵⁷ se apropie de ei o persoană și se începe un conflict între ei ce durează în jur de 2 minute, după care persoana ce s-a apropiat de cuplu a fugit.

Vinovăția inculpatului este dovedită și prin procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 16.10.2019, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 15.10.2019, procesul-verbal de ridicare din 09.10.2019, procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2019.

Declarațiile inculpatului, că nu a comis infracțiunea, reprezintă o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale. Pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielilor declarațiile părții vătămate Cecan V., ale martorilor Bascacov T. și Gurdiș N., declarații care coroborează între ele, din care reiese cert că anume inculpatul, fiind în parcul public „Valea Trandafirilor”, a atacat partea vătămată și amenințându-l cu un cuțit a sustras bunurile materiale ale acestuia, ulterior Rusnac S. a vândut telefonul mobil de model „Samsung”, culoare albă, lui Gurdiș N. contra sumei de 130 lei, probe care coroborează inclusiv cu procesele verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie și secvențele video vizualizate în ședința de judecată, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunea imputată.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi ca temei pentru achitare, dat fiind că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar cele invocate de apărător sub acest aspect reprezintă doar o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

În consecință, declarațiile părții vătămate, martorilor Bascacov T. și Gurdiș N. coroborează între ele, inclusiv cu procesele-verbale ale acțiunilor de urmărire penală efectuate și redau situația obiectivă pe caz, se confirmă consecutiv cu toate probele, începând cu adresarea la poliție, probe care au fost administrate în conformitate cu

prevederile procesual-penale. Declarațiile părții vătămate, a martorilor Bascacov T. și Gurdiș N. sunt absolut veridice, fondate pe situația de fapt și se confirmă de celelalte materiale ale cauzei.

Prin urmare, probele indicate sunt pertinente, concludente, utile și veridice, coroborează între ele și nu prezintă temeii de îndoială.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite și de persoana vinovatului, că, infracțiunea comisă face parte din categoria celor grave, care se pedepsește închisoare de la 8 la 10 ani, că circumstanțe atenuante și agravante nu s-au stabilit.

La 22 aprilie 2015, inculpatul a mai fost condamnat pe art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal la 6 ani închisoare cu executare, dar a săvârșit o nouă infracțiune gravă în stare de recidivă periculoasă. Ori, conform art. 34 alin. (2) lit. b) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată pentru o infracțiune intenționată gravă sau deosebit de gravă a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune gravă, deosebit de gravă sau excepțional de gravă, iar potrivit art. 82 alin (2) lit. b) Cod penal, mărimea pedepsei pentru recidiva periculoasă și deosebit de periculoasă nu poate fi mai mică de $\frac{1}{3}$ din maximul pedepsei prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod.

Astfel, luând în considerare, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, în stare de recidivă periculoasă, de circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în ședința de judecată, la săvârșirea infracțiunii a amenințat cu aplicarea violenței folosind în calitate de armă un cuțit, anterior fiind judecat pentru fapte similare iarăși a comis o infracțiune cu intenție, instanța a conchis că în privința lui Rusnac S., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în stare de recidivă periculoasă, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni, iar aplicarea unei pedepse mai blânde poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

3. Avocatul Mihalache Iurie a declarat apel, solicitând, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Rusnac S. să fie achitat.

Apelantul a invocat că, potrivit declarațiilor date în instanța de judecată, Rusnac S. a relatat că nu cunoaște nimic despre infracțiunea imputată, că la 11.09.2019, în jurul orelor 18⁰⁰, nu s-a aflat în preajma blocului locativ de pe bd. Xxxx mun. Chișinău.

Prin urmare, nu știe nimic despre circumstanțele producerii acțiunilor infracționale care i-au fost incriminate pe nedrept.

Astfel, Rusnac S. nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, pledează nevinovat și solicită ca instanța de apel să emită o sentință de achitare în privința lui, conform modului stabilit pentru prima instanță.

3.1. A declarat apel și inculpatul Rusnac S., solicitând rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri obiective.

Apelantul a invocat că, proba cu înregistrarea video, nu confirmă în niciun fel că a avut loc un jaf, dar mai ales înarmat.

Dosarul este bine regizat de către angajații MAI, care încearcă să protejeze pe altcineva ca infractor.

Martorii Cecan V., Bascacov T. și Gurdiș N. sunt oameni care fac parte din această schemă criminală, în care nu a vrut să se încadreze la insistența lor, ceea ce a dus la regizarea acestui dosar.

4. Potrivit deciziei Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt, just a aplicat în speță normele de procedură penală și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea faptei incriminate, vina acestuia a fost confirmată prin probele anexate la materialele cauzei și cercetate în ședința de judecată în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

Astfel, vinovăția lui se confirmă prin cumulul probelor administrate, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Cecan V., martorilor Bascacov T. și Gurdiș N., DVD-R-lui de model „Maxel” cu filmări video din data de 11 septembrie 2019, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 16 octombrie 2019, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 15 octombrie 2019, procesul-verbal de ridicare din 09 octombrie 2019, procesul-verbal de examinare a obiectului din 10 octombrie 2019.

Instanța de fond în mod întemeiat a încadrat acțiunile lui Rusnac S. în baza prevederilor art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile

Așadar, s-a constatat, că anume inculpatul Rusnac S., în seara zilei de 11 septembrie 2019, s-a apropiat de partea vătămată Cecan V., folosind în calitate de armă un cuțit l-a amenințat pe primul și ulterior folosindu-se de starea de frică a acestuia a sustras telefonul mobil de model „Samsung” de culoare albă, după ce venind în posesie a bunului dat, l-a înstrăinat lui Gurdiș N. la propria dorință, fapt confirmat în ședința de judecată de către martorul Gurdiș N.

În contextul dat, deși inculpatul în apelul depus a declarat că nu a comis fapta incriminată, că dosarul este bine regizat de către angajații MAI care încearcă să protejeze pe altcineva ca infractor, dar și că aceasta este o răfuială asupra sa, din cauza refuzului de a conduce cu ei într-o schemă criminală pe care o acoperă, argumentele date sunt apreciat critic. Aceste alegații nu sunt bazate pe un suport probatoriu, în situația în care, în opinia instanței, afirmațiile date constituie un mod de apărare.

Or, la caz, sunt relevante și declarațiile martorului Bascacov T., care a indicat că era cu concubinel în parcul public „Valea Trandafirilor” și se odihneau pe malul iazului pe o plapumă, la un moment dat de ei s-a apropiat într-un mod obraznic inculpatul Rusnac S. și a cerut o țigară de la concubinel său. Acesta a refuzat să îi ofere o țigară,

ulterior inculpatul a scos un cuțit și a început să îl amenințe cu moartea pe Cecan V. Fiind speriată de situație s-a pus între ei și la rugat pe inculpat să îi lase în pace, iar peste câteva clipe inculpatul a luat de pe plapuma pe care ei stăteau un telefon și un pachet de țigări.

Pe tot parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, declarațiile părții vătămate Cecan V., a martorilor Bascacov T. și Gurdiș N. au fost consecvente.

La caz sunt și alte probe ce confirmă vinovăția acestuia, inclusiv un DVD-R de model „Maxel” cu filmări video din 11 septembrie 2019, în care se observă cum două persoane stau pe plapumă în parc, la min. 18⁵⁷ se apropie de ei o persoană și se începe un conflict între ei ce durează în jur de 2 min., după care persoana ce s-a apropiat de cuplu a fugit, dar și procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere din 15-16 octombrie 2019.

Astfel, prin probele menționate mai sus se confirmă integral că anume inculpatul Rusnac S. a fost prezent la locul comiterii faptei infracționale, a sustras telefonul mobil prin amenințarea părții vătămate Cecan V. cu un cuțit.

În acest context, în acțiunile inculpatului este prezentă acțiunea principală prevăzută la infracțiunea de tâlhărie, or, acesta s-a apropiat de partea vătămată Cecan V., folosind în calitate de armă un cuțit la amenințat pe Cecan V. și ulterior folosindu-se de starea de frică a părții vătămate a sustras telefonul mobil de model „Samsung” de culoare albă.

Așa dar, în acțiunile inculpatului Rusnac S. este prezentă și acțiunea adiacentă, prevăzută la infracțiune de tâlhărie, manifestata prin însoțire în mod alternativ a violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și/sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Totodată, componența de infracțiune prevăzută de art. 188 Cod penal, este una formal-materială, astfel încât atacul tâlhăresc fiind considerat a fi consumat de la momentul comiterii atacului propriu-zis, fără a fi obligatorie survenirea consecințelor acestui atac.

Instanța de fond, la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

La stabilirea pedepsei inculpatului Rusnac S. este relevant și faptul că anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni analogice, la data de 22 aprilie 2015, pe art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și condamnat la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În aceste circumstanțe, inculpatul nu a făcut concluziile respective în vederea corijării și reîncadrării în societate, nu au conștientizat caracterul social al faptelor comise anterior, dar a comis din nou o infracțiune cu intenție, la săvârșirea infracțiunii amenințând partea vătămată cu aplicarea violenței, folosind în calitate de armă un cuțit.

Așadar, instanța de fond a stabilit în mod întemeiat că în privința inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în stare de recidivă periculoasă, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni.

Instanța de fond justificat a conchis că o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale,

corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul nu este la prima sa abatere, demonstrând prin faptul dat că cele comise nu constituie un incident în biografia acestuia.

5. Avocatul Mihalache Iurie a declarat recurs ordinar, solicitând: „*Casarea deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17.03.2021, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să-i fie stabilită recurentului o pedeapsă non-privativă de libertate*”.

Recurentul a invocat că, sancțiunea care i-a fost aplicată lui Rusnac S. este disproporțională.

Corectarea persoanei condamnate, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîncadrarea lui în activitatea societății.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Inculpatul pledează nevinovat pe cazul dat.

Având ca reper argumentele reliefate, apărarea pledează pentru casarea deciziei instanței de apel și **pronunțarea unei sentințe de achitare** în privința numitului Rusnac Serghei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri pentru recursul ordinar - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (pct. 5. din decizie).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și care ar fi cea corectă în asemenea caz, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), (10) și 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrarea juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Cecan V., martorilor Bascacov T. și Gurdiș N., DVD-R-lui de model „Maxel” cu filmări video din data de 11.09.2019, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 16.10.2019, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 15.10.2019, procesul-verbal de ridicare din 09.10.2019 și procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2019, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța

de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, deci faptei săvârșite fiindu-i dată o încadrarea juridică corectă.

Totodată, la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanțele just au concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal și care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 8 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1350 la 2350 unități convenționale, anterior a mai fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată de instanțele de fond și de apel ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de

fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei, inclusiv în latura individualizării pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii imputate, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrarea juridică corectă, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mihalache Iurie, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 ianuarie 2020 și deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2021, în privința inculpatului Rusnac Serghei xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 25 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico